

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXV. — Wydana i rozesłana dnia 25. października 1912.

Treść: (№ 203 i 204.) 203. Rozporządzenie, w sprawie zmiany niektórych postanowień rozporządzenia z dnia 21. czerwca 1893, dotyczącego składania w Banku austriacko-węgierskim papierów wartościowych, które winny być składane w depozycie sądowym. — 204. Rozporządzenie wykonawcze, dotyczące traktowania podwyższeń dodatków jako pozycji potrącenia przy wymiarze podatku domowo-czynszowego.

203.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości i Ministra skarbu w porozumieniu z Ministrem handlu i Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 13. października 1912,

w sprawie zmiany niektórych postanowień rozporządzenia z dnia 21. czerwca 1893, Dz. u. p. Nr. 103, dotyczącego składania w Banku austriacko-węgierskim papierów wartościowych, które winny być składane w depozycie sądowym.

W porozumieniu z Radą generalną Banku austriacko-węgierskiego, zmienia się po myśli § 27. rozporządzenia z dnia 21. czerwca 1893, Dz. u. p. Nr. 103, następujące postanowienia tegoż rozporządzenia:

I. § 14. ma opiewać:

„Nadsyłane sądowi przez Bank odpisy kwitów depozytowych, tudzież spisy numerów zdeponowanych papierów wartościowych, podlegających wylosowaniu oraz uwiadomienia Banku o zmianach, zachodzących w składzie depozytu (§ 16., ustęp ostatni, rozporządzenia z dnia 12. lipca 1911, Dz. u. p. Nr. 139), należy przechowywać w odnośnych aktach w osobnym zeszytcie.

Pierwszy przysłany odpis kwitu depozytowego i zeszyt w aktach należy zaopatrzyć bieżącą liczbą porządkową. O założeniu tego zeszytu należy uczynić wzmiankę na okładce aktów („Odpisy kwitów depozytowych i spisy numerów przy liczbie porządkowej“). Przysyłane dalsze odpisy i uwiadomienia Banku należy również zaopatrywać przypadającymi na nie liczbami porządkowymi

i wkładać podobnie jak spisy numerów w osobny zeszyt, na którego okładce należy uwidocznic liczby porządkowe znajdujących się w nim aktów.“

II. Drugi ustęp § 20. ma opiewać:

„Skoro sąd co do pewnej masy zarządzi adnotację, prenotację lub wykreślenie, należy uwidocznic to na okładce zeszytu, znajdującego się w aktach (§ 14.), w którym przechowuje się odpisy kwitów depozytowych.“

III. Drugi ustęp § 23. uchyla się.

IV. Nie będzie się utrzymywać nadal używanej dotychczas książki do zapisywania (wzór C) i skrowidzu rejestru (wzór D).

Z znajdującymi się już w sądzie odpisami kwitów depozytowych, spisami numerów i uwiadomieniami Banku należy postępować po myśli zmienionych postanowień § 14.

V. W księdze sieroczej należy krótko lecz dokładnie uwidocznic zmiany w stanie majątkowym, wynikające z sprawozdań Banku.

Zaleski wlr.

Hochenburger wlr.

204.

Rozporządzenie wykonawcze Ministerstwa skarbu z dnia 17. października 1912 do ustawy z dnia 23. lipca 1912, Dz. u. p. Nr. 164, dotyczącej traktowania podwyższeń dodatków jako pozycji potrącenia przy wymiarze podatku domowo-czynszowego.

Do § 1.

Po myśli § 1. należy od rzeczywistego lub możliwego dochodu z czynszu, podlegającego

opodatkowaniu po myśli § 3. patentu o podatku budynkowym z dnia 23. lutego 1820, odjąć jako pozycję potrącenia tę sumę częściową, która przypada na ewentualne podwyższenie dodatków do podatku domowo-czynszowego ponad miarę, która obowiązywała z końcem roku 1911. Zamiarowi ustawodawcy odpowiada przytem oznaczenie pozycji potrącenia od czynszu brutto, przyznawanej właścicielowi domu z powodu podwyższenia procentów dodatków w takiej wysokości, iżby w razie pokrycia przez niego przez podwyższenie czynszu najmu nadwyżki wydatków, spowodowanej dla niego przez podwyższenie tych procentów, owa nadwyżka wydatków nie pociągała za sobą podwyższenia państwowego podatku domowo-czynszowego. Aby jednakowoż nie zachęcać przypadkiem do przerwania ciężaru podwyższenia dodatków na lokatora, należy uwzględniać pozycję potrącenia bez względu na to, czy istotnie czynsz podwyższono, czy też nie, jakoteż będzie się również odejmowało pozycję potrącenia w miarę każdorazowego (§ 2., ustęp 2.) podwyższenia dodatków, które w ogólności nastąpiło od roku 1911, bez względu na to, czy odnośny budynek istniał już z końcem roku 1911, czy też nie.

Pozycja potrącenia wchodzi w rachubę także w tych przypadkach, w których pobiera się dodatki do zrównanego z podatkiem domowo-czynszowym pięcioprocentowego podatku, przewidzianego w § 7. ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, względnie stosownie do § 24. ustawy z dnia 28. grudnia 1911, Dz. u. p. Nr. 242, do podatku domowo-czynszowego, zmniejszonego na pięć procent po myśli §§ 4. i 28. tejsze ustawy.

Jako dodatki wchodzi w rachubę tylko dodatki do podatków, a więc dodatki krajowe, powiatowe i gminne. Nie wchodzi zaś w rachubę w szczególności: daniny, których nie wymierza się w procentach państwowego podatku domowo-czynszowego (podatku pięcioprocentowego), lecz które nakłada się na podstawie samego czynszu najmu, następnie świadczenia naturalne (świadczenia usług) nawet wtedy, jeżeli się je wymierza według miary świadczeń podatkowych, od których się wymierza dodatki, i jeżeli można je stosownie do życzenia zobowiązanego spłacić w pieniądzu.

Wzór na obliczenie pozycji potrącenia przedstawia się w sposób następujący:

$$P = 100 \cdot \frac{G}{1 + \frac{G}{100} \cdot \frac{U}{100}}$$

przyczem „P” oznacza obliczaną pozycję potrącenia w procentach czynszu brutto (§ 2., ustęp 1.), „G” procent podatku od czynszu brutto, a „U” podwyższenie w procencie dodatków. Podług tego wzoru więc pozycja potrącenia dla każdych 100 K czynszu

brutto równa się wartości ułamka, którego licznik stanowi kwota podwyższenia dodatków od 100 K czynszu a mianownik suma, uzyskana z dodania „1” i kwoty podwyższenia dodatków od 1 K czynszu. Licznik tego ułamka wskazuje zarazem, o ile należałoby podwyższyć każde 100 K czynszu brutto, opodatkowanego przed podwyższeniem dodatków, gdyby właściciel domu miał powetować sobie podwyższenie dodatków podwyższeniem czynszu najmu.

Dla wyjaśnienia tego, co powiedziano, niech służy przykład następujący:

Stopa podatkowa wynosi $26\frac{2}{3}$ procentu; ryczałt na utrzymanie i amortyzację 15 procent; czynsz brutto po myśli § 6. ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17 (zatem czynsz po odliczeniu wszystkich zwolnionych od podatku świadczeń ubocznych, jak czynszu za używanie ogrodu, mebli, oświetlenia, halerzy czynszowych itd.), 10.000 K; dodatki podwyższa się z 60 procent na 78 procent, to jest o 18 procent.

I. (Przed podwyższeniem dodatków.)

Czynsz brutto	. 10.000 K — h	10.000 K — h,
po odjęciu 15 procent kosztów utrzymania	1.500 „ — „	
wynosi podlegający opodatkowaniu czysty czynsz	. . 8.500 K — h,	
$26\frac{2}{3}$ procentu podatku czynszowego*) od tego	. 2.266 K 67 h,	
po odliczeniu $12\frac{1}{2}$ procentu opustu**)	283 „ 33 „	
pozostaje należność państwowa	. . . 1.983 K 34 h,	
60 procent dodatków od 2.266 K 67 h	. 1.360 „ — „	
podatek czynszowy i dodatki	. . . 3.343 K 34 h,	3.343 „ 34 „
wobec tego pozostaje dla właściciela domu	6.656 K 66 h.

II. (Po podwyższeniu dodatków.)

Dodatki podwyższa się z 60 na 78 procent a czynsz brutto tylko o nadwyżkę, wynikającą z pod-

*) O ile rozchodziliby się o dom, uwolniony czasowo od podatku, wstąpiłby tu w miejsce $26\frac{2}{3}$ procentowego podatku domowo-czynszowego, podatek 5 procentowy (przyczem odpadłoby obliczenie $12\frac{1}{2}$ procentowego opustu); do wzoru trzeba by jednak i w tych przypadkach wstawić podatek w wysokości $22\frac{2}{3}$ procentu od czynszu brutto, gdyż dla poboru dodatków stanowi podstawę ten podatek (przypisywany idealnie).

Tylko w tych przypadkach, w których pobiera się dodatki do samego podatku „pięcioprocentowego”, musi się ten podatek uwzględnić także w wzorze. (Uwaga do tablicy.)

**) Po myśli art. VIII. i nast. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220.

wyższenia dodatków. Nadwyżkę tę oblicza się w sposób następujący:

Czynsz brutto 10.000 K — h . 10.000 K — h;

Podwyższenie czynszu najmu
o licznik z wzoru

$$P = 100 \cdot \frac{\frac{22\frac{2}{3}}{100} \cdot 18}{1 + \frac{22\frac{2}{3}}{100} \cdot \frac{18}{100}} = \frac{4 \cdot 08}{1 \cdot 0408}$$

zatem o 4·08 procent = 408 K — h,

wskutek tego podwyższony czynsz brutto wynosi 10.408 K — h 10.408 K — h,

po odjęciu od tego pozycy potrącenia według powyższego wzoru

$$\frac{4 \cdot 08}{1 \cdot 0408} = 3 \cdot 92006$$

procent 408 „ — „
pozostaje reszta . 10.000 K — h.

Teraz oblicza się podatek czynszowy wraz z dodatkami w sposób następujący:

po odjęciu 15 procent kosztów utrzymania 1.500 „ — „

pozostaje podlegający podatkowi czysty czynsz 8.500 K — h.

26²/₃ procentu podatku czynszowego*) od tego . . 2.266 K 67 h,

po odliczeniu 12¹/₂ procentowego opustu 283 „ 33 „

pozostaje należność państwowa w kwocie 1.983 K 34 h,

78 procent dodatków od kwoty

$$2.266 \text{ K } 67 \text{ h} \cdot . \cdot 1.768 \text{ „ } - \text{ „}$$

Suma podatku czynszowego wraz z dodatkami 3.751 K 34 h 3.751 „ 34 „

Wobec tego pozostaje właścicielowi domu 6.656 K 66 h.

Do powyższego przykładu należy zauważyć, że aby nie czynić ujemy dokładności rachunkowej, nie uwzględniono zaokrągleń, przewidzianych w ustępie czwartym § 2.

Postanowienie § 1., ustęp 2., przewiduje ten przypadek, gdyby stopę podatkową państwowych podatków w przyszłości miano ewentualnie zniżyć

w drodze ustawodawczej przez wliczenie 12¹/₂ procentowego opustu (po myśli artykułu XII. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220). Gdyby korporacje autonomiczne podwyższyły wówczas procent dodatków jedynie w celu uniknięcia ubytku, uważałoby się tego rodzaju podwyższenie, o ile ono odpowiadałoby stosunkowi zniżenia stopy podatkowej, jedynie za podwyższenie „nominalne“ i nie podciągałoby się go pod przepisy niniejszej ustawy.

Do § 2.

§ 2, ustęp 1., przepisuje, że pozycyę potrącenia winno się obliczać na podstawie czynszu brutto*), zatem od czynszu, pozostającego „po“ potrąceniu świadczeń ubocznych, nie podlegających podatkowi, a „przed“ potrąceniem ryczałtu na utrzymanie i amortyzację a to z tego powodu, że zwyczajny sposób wszystkich obliczeń, odnoszących się do podatku domowo-czynszowego, ma za punkt wyjścia czynsz brutto (to jest podstawę wymiaru podatku).

§ 2, ustęp 2., przepisuje, że należy uwzględnić ten procent dodatków, który obowiązywał w roku podatkowym, względnie w roku kalendarzowym, który poprzedził okres podatkowy, względnie przez większą część tego roku kalendarzowego, jeżeli zaś części roku kalendarzowego były równe, należy uwzględnić wyższą stopę procentów dodatków**). Celem wyjaśnienia tego postanowienia niech służy przykład następujący:

Przyjmuje się, że rozchodzi się o rok podatkowy 1919, że więc mają tu obowiązywać procenta dodatków w roku 1918; w roku 1911 byłyby wynosiły dodatki 60 procent; aż do pierwszej połowy roku 1918: 72 procent; w drugiej połowie roku 1918: 80 procent; wobec tego należałoby przy obliczaniu pozycyę potrącenia wziąć w rachubę procenta dodatków w wysokości 80—60=20 procent.

§ 2, ustęp 3., ogranicza wysokość pozycyę potrącenia na 20 procent dochodu z czynszu, określonego w § 1.

§ 2, ustęp 4., zawiera uproszczenie przy obliczaniu, polegające na tem, że procenta potrącenia, wynikające na podstawie wzoru, należy zaokrąglić na całe liczby.

Do § 3.

§ 3. ma na celu ułatwienie rachunkowe, według którego do obliczenia procentów potrącenia

*) Przy wymierzaniu podatku na okres dwóch lat po myśli ustawy z dnia 12. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 120, od kwoty przeciętnej czynszów brutto.

**) Rok czynszowy i chwila rozpoczęcia opodatkowania odnośnego budynku nie ma tu znaczenia, podobnie też należy odliczać pozycyę potrącenia bez względu na to, czy budynek istniał już w roku 1911, czy też nie. (Zobacz do § 1., ustęp 1.).

w praktyce nie będzie potrzeba długich obliczeń. Wysokość w procentach dozwolonej pozycji potrącenia można bowiem bezpośrednio odczytać z odpowiednio ułożonej tablicy. Tablice te uwidocznione są dla niezmiennych stóp podatkowych w załączniku

Załącznik.

do niniejszego rozporządzenia.

Do § 4.

§ 4. odnosi się do przypadków wcielania do gmin i postanawia, że w przypadkach takich przy obliczaniu pozycji potrącenia należy uwzględnić ten procent dodatków, który obowiązywał z końcem roku 1911 w tej części gminy, która miała największą ilość mieszkańców. Postanowienie to jest potrzebne w tym celu, aby w razie wcielania gmin,

w których obowiązywały różne procenta dodatków, uniknąć obliczeń rozwlekłych, to znaczy odmiennych dla każdej części gminy.

Odnosnie do powtarzających się podwyższeń dodatków należy w końcu zauważyć, że pozycje potrącenia nie będzie się obliczać na podstawie każdorazowego ostatniego podwyższenia dodatków, lecz na podstawie sumy podwyższeń w procencie dodatków, obliczonej od roku 1911. Jeżeliby więc na przykład dodatki podwyższono od roku 1912 o 5 procent, od roku 1915 o dalsze 8 procent a od roku 1920 o dalsze 5 procent, miarodajne będą dla obliczenia pozycji potrącenia najpierw 5 procent, potem $5 + 8 = 13$ procent, w końcu $5 + 8 + 5 = 18$ procent.

Zaleski wr.

Tablica

uwidoczniająca

pozycę potrącenia z powodu dodatków, którą należy uwzględnić przy wymiarze podatku domowo-czynszowego,

po myśli ustawy z dnia 23. lipca 1912, Dz. u. p. Nr. 164;

służyć ma w tych przypadkach, w których dodatki pobiera się na podstawie		
stopy podatkowej, wymierzonej od podlegającego podatkowi czystego dochodu z czynszu w wysokości	to jest po potrąceniu procentu ryczałtowego na koszty utrzymania i umorzenia w wysokości	zatem stopy podatkowej, wymierzonej od czynszu brutto (§ 2. ustawy) w wysokości
26 ² / ₃	15	22 ² / ₃
26 ² / ₃	30	18 ² / ₃
19	15	16·15
17	15	14·45
20	30	14
19	30	13·3
15	15	12·75
17	30	11·9
15	30	10·5
13·5	30	9·45
12	30	8·4
11·5	30	8·05
10·5	30	7·35
5 *)	15	4·25
5 *)	30	3·5

*) W tych przypadkach, w których pobiera się dodatki do pięcioprocentowego podatku po myśli § 7. ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, względnie w myśl § 24. ustawy z dnia 28. grudnia 1911, Dz. u. p. Nr. 242, do podatku domowo-czynszowego, zmniejszonego na 5 procent po myśli §§ 4. i 28. tejże ustawy.

1	2	3	4	5	6	7	8	9								
Przy wymiarze podatku domowo-czynszowego należy po myśli ustawy z dnia 23. lipca 1912, Dz. u. p. Nr. 164, jako pozycję potrącenia odliczyć od czynszu brutto (§ 2. tejże ustawy):	o ile dodatki pobiera się na podstawie stopy podatkowej w wysokości															
	22 ² / ₃	18 ² / ₃	16·15	14·45	14·—	13·3	12·75	11·9								
	procent od czynszu brutto (§ 2. ustawy) oraz w razie podwyższenia procentu dodatków ponad wymiar, który obowiązywał z końcem roku 1911, o wymienione w dalszym ciągu jednostki, a mianowicie:															
	o	aż włącznie do	o	aż włącznie do	o	aż włącznie do	o	aż włącznie do	o	aż włącznie do	o	aż włącznie do	o	aż włącznie do		
0 procent	0	2	0	2	0	3	0	3	0	3	0	3	0	3	0	4
1	3	6	3	8	4	9	4	10	4	10	4	11	4	11	5	12
2	7	11	9	13	10	15	11	17	11	18	12	19	12	20	18	21
3	12	16	14	19	16	22	18	25	19	25	20	27	21	28	22	30
4	17	20	20	25	23	29	26	32	26	33	28	35	29	36	31	39
5	21	25	26	31	30	36	33	40	34	41	36	43	37	45	40	48
6	26	30	32	37	37	43	41	48	42	49	44	52	46	54	49	58
7	31	35	38	43	44	50	49	56	50	57	53	60	55	63	59	68
8	36	40	44	49	51	57	57	64	58	66	61	69	64	72	69	78
9	41	46	50	56	58	64	65	72	67	74	70	78	73	82	79	88
10	47	51	57	62	65	72	73	81	75	83	79	88	83	92	89	98
11	52	57	63	69	73	80	82	89	84	92	89	97	93	101	99	109
12	58	63	70	76	81	88	90	98	93	102	98	107	102	112	110	120
13	64	68	77	83	89	96	99	108	103	111	108	117	113	122	121	131
14	69	74	84	90	97	105	109	117	112	121	118	127	123	133	132	142
15	75	80	91	98	106	113	118	126	122	131	128	137	134	143	143	154
16	81	87	99	105	114	122	127	136	132	141	138	148	144	154	155	166
17	88	93	106	113	123	131	137	146	142	151	149	159	155	166	167	178
18	94	100	114	121	132	140	147	157	152	162	160	170	167	178	179	190
19	101	106	122	129	141	149	158	167	163	173	171	182	179	189	191	203
20	107	113	130	138	150	159	168	178	174	184	183	193	190	202	204	216

1	2		3		4		5		6		7		8	
Przy wymiarze podatku domowo-czynszowego należy po myśli ustawy z dnia 23. lipca 1912, Dz. u. p. Nr. 164, jako pozycję potrącenia odliczyć od czynszu brutto (§ 2. tejże ustawy):	o ile dodatki pobiera się na podstawie stopy podatkowej w wysokości													
	10·5		9·45		8·4		8·05		7·35		4·25 *)		3·5 *)	
	procent od czynszu brutto (§ 2. ustawy) oraz w razie podwyższenia procentu dodatków ponad wymiar, który obowiązywał z końcem roku 1911, o wymienione w dalszym ciągu jednostki, a mianowicie:													
	o	aż włącznie do	o	aż włącznie do	o	aż włącznie do	o	aż włącznie do	o	aż włącznie do	o	aż włącznie do	o	aż włącznie do
0 Procent	0	4	0	5	0	5	0	6	0	6	0	11	0	14
1 „	5	14	6	16	6	18	7	18	7	20	12	35	15	43
2 „	15	24	17	27	19	30	19	31	21	34	36	60	44	73
3 „	25	34	28	38	31	43	32	45	35	49	61	85	74	103
4 „	35	44	39	49	44	56	46	58	50	64	86	110	104	134
5 „	45	55	50	61	57	69	59	72	65	79	111	136	135	166
6 „	56	66	62	73	70	82	73	86	80	94	137	163	167	198
7 „	67	77	74	85	83	96	87	100	95	110	164	190	199	231
8 „	78	88	86	98	97	110	101	115	111	126	191	218	232	265
9 „	89	99	99	111	111	124	116	130	127	142	219	246	266	299
10 „	100	111	112	124	125	139	131	145	143	159	247	276	300	335
11 „	112	123	125	137	140	154	146	161	160	176	277	305	336	371
12 „	124	136	138	151	155	170	162	177	177	194	306	336	372	408
13 „	137	148	152	165	171	185	178	193	195	212	337	367	409	445
14 „	149	161	166	179	186	201	194	210	213	230	368	399	446	484
15 „	162	174	180	194	202	218	211	227	231	249	400	431	485	524
16 „	175	188	195	209	219	235	228	245	250	268	432	464	525	564
17 „	189	202	210	224	236	252	246	263	269	288	465	499	565	606
18 „	203	216	225	240	253	270	264	281	289	308	500	534	607	648
19 „	217	230	241	256	271	288	282	300	309	329	535	569	649	692
20 „	231	245	257	272	289	306	301	320	330	350	570	606	693	736

*) W tych przypadkach, w których pobiera się dodatki do pięcioprocentowego podatku po myśli § 7. ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, względnie w myśl § 24. ustawy z dnia 28. grudnia 1911, Dz. u. p. Nr. 242, do podatku domowo-czynszowego, zmniejszonego na 5 procent po myśli §§ 4. i 28. tejże ustawy.

